

Laonicus Chalcondyles

Çevirmen:

Aytunç Altındal

Türk İmparatorluğu'nun Yıkılışına Dair

Kehanetler Kitabı

DESTEK YAYINLARI: 906

TARİH: 14

LAONICUS CHALCONDYLES / KEHANETLER KİTABI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Kitabın özgün baskısı Fransa'da 1640 yılında yayımlanmıştır.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Editör: Aslı Bahşi
Çeviren: Aytunç Altındal
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Şubat 2018 (3.000 Adet)

4. Baskı: Ağustos 2018

5. Baskı: Kasım 2018

6. Baskı: Nisan 2019

7. Baskı: Aralık 2019

8.-9. Baskı: Mart 2020

10. Baskı: Temmuz 2020

11. Baskı: Ocak 2021

12. Baskı: Haziran 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-374-4

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkkan.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Laonicus Chalcondyles

Çevirmen:

Aytunç Altındal

Türk İmparatorluğu'nun Yıkılışına Dair

Kehanetler Kitabı

*“Chalcondyles, L'Histoire de la decadence de Empire grec et
establisement de celuy des turcs de la traduction de B. de Vigenere.
Tableaux prophetiques predisans, la ruine de la mesme monarchie, par
Artus Thomas, sieur d Embry. Paris, vers, 1640 in fol, 2000 Fr.”*

GİRİŞ

Elinizdeki bu kitabın Fransızca özgün ve tam adı şöyledir: **“Chalcondyles, L’Histoire de la decadence de Empire grec et établissement de celui des turcs de la traduction de B. de Vigenere. Tableaux prophetiques predisans, la ruine de la mesme monarchie, par Artus Thomas, sieur d Embry. Paris, vers, 1640 in fol, 2000 Fr.”**

Kitapta yer alan 17 kehanet ve 28 Osmanlı tablosu, baskı üzerine işlenmiş ve özgün baskı buradan yapılmıştır. Tam metindir. Fransızca özgün yorum ve tablolar eşliğinde Türkçe çevirileri eklenmiştir. Eski Fransızca’yı bilen okurlar, dilerlerse figürleri, kehanetleri ve epigramları bu arkaik dilden izleyebilirler. Her türlü anlam kaymasına karşı esas alınması gereken metin, hiç kuşkusuz uluslararası çeviri standartlarında bulunduğu üzere, 1640 tarihli Fransızca metindir.

Kitabın yazarı Atina doğumlu Bizanslı tarihçi Laonicus Chalcondyles veya diğer bir yazımla Nicolaus Chalcondyles’tir. 1423’te doğduğu bilinen Chalcondyles’in 1490’da öldüğü varsayılmaktadır; ancak bazı tarih araştırmacıları onun bu tarihten önce, bazıları da bu tarihten de sonra öldüğü kanısındadırlar. Hayatı hakkında çok ayrıntılı bilgi yoksa da Doğu Roma İmparatorluk belgeleri, VII. John Paleologos tarafından 1446 yılında Osmanlı Padişahı II. Murat Han’a, İstanbul’a uyguladığı kuşatmayı kaldırması için öneri götürülen Bizans heyetinde elçi

düzeyinde yer aldığını doğrulamaktadır. Daha sonraki yıllarda Chalcondyles'in 1453'te İstanbul'un ve 1463'te de Peloponez'in Türkler tarafından fethedilişine bizzat tanıklık ettiği kesindir.

Chalcondyles'in elyazması eserleri, ölümünden sonra önce Latinceye sonra da Fransızcaya çevrilmiştir. Fransızca çeviri ilk kez 1605'te kısmen yayımlanmıştır. Bu elyazması metinler halen dünyanın en ünlü kütüphanelerinde özel arşivlerde saklanmaktadır. Eserlerinin bulunduğu kütüphaneler arasında ünlü Bodleian, Escorial, Napoli, Bibliotek Laurentiana (Floransa), Münih, Kraliyet Kütüphanesi (Paris) ve Coislin Kütüphanesi sayılabilir. Chalcondyles'in ilk Latince çevirisi 1556'da Zürich'te Conradus Clauserus tarafından yayımlanmıştır. Ayrıca 1562'de düzeltilmiş ve karşılaştırmalı bir metin basılmış ve sonra da Zonaras, Nicetas, Nicephorus Gregores çevirisiyle Latince olarak 1568'de Frankfurt'ta yayımlanmıştır. İlk Grekçe baskısı ise, Nicephoru Gregores ve Acropolita Georgius tarafından 1615'te Cenevre'de yayımlanmıştır. İlk Fransızca çeviriyi Blaise de Vigenere gerçekleştirmiştir. Bunu Artus Thomas'ın bazı düzeltmeler ve eklemeler yaptığı çeviri izlemiş ve 10 cildin tam çevirisi bu iki çevirmenden sonra Mezerai tarafından sürdürülerek 1661'de tamamlanmıştır. Bu çeviri halen British Muesum'dadır.

Chalcondyles, ilginçtir ki hem devlet adamı hem de tarihçidir. Özellikle de Bizans'ın 1628-1453 yılları ile bizzat tanık olduğu İstanbul'un fethinden sonraki Osmanlı dönemiyle ilgili yazdığı yazılarda ve araştırmalarda kendinden sonra yetişen tüm Osmanlı ve Bizans araştırmacılarını en çok etkilemiş olan tarihçilerin arasında en ön sıradadır. Öyle ki başta Hamberger, Vossinius ve 19. yüzyılda ünlü Baron Joseph von Hammer-Purgstall olmak üzere tüm Bizans araştırmacıları Chalcondyles'in olağandışı "ayrıntılı" araştırmalarından ve gözlemlerinden çok yararlandıklarını belirterek ona övgü dolu göndermeler yapmışlardır. Gerçekten de Chalcondyles, belki

de canlı tanığı olduğı olaylar nedeniyle öylesine ince ayrıntılara dikkat etmiştir ki bu dikkati ve gözlemleri günümüzün tarihçilerini şaşırtmaktadır. Örneğın, bir dilencinin veya bir İranlı, Ermeni ya da Arap tüccarın nasıl giyindiğine, belindeki kuşağın nasıl bağlanırsa ne anlama geldiğine varıncaya kadar yazmıştır. Kitaptaki ayrıntıların ve gereksiz tekrarların çokluğuna rağmen bunları okumazlık etmeyin derim. Çünkü Chalcondyles, ağaca bakmaktan ormanı görmeyenlerden değildir.

Ne var ki ona övgüler sıralayan tarihçilerin, onun anlatım ve yazım tekniğı hususunda ortak bir kanaatleri vardır. Bu tarihçiler ağız birliğı etmişçesine Chalcondyles'in çok güvenilir bir tarihçi olmasına rağmen yazdıklarını okuyabilmenin, hele yabancı bir dile çevirebilmenin çok zorlayıcı kabul edildiğini, dilinin karışık, notlarının düzensiz ve savruk olduğunu vurgularlar. Ayrıca ele aldığı konuları ilgili ilgisiz bağlamalarda birbirleriyle karıştırdığını, kronolojiye dikkat etmediğini, anakronik hatalar yapmaktan kaçınmadığını, mantıksal sıralamalar yapmadan aklına geleni geldiğı ve aklında kaldığı şekliyle aktardığını belirtmeden de geçmemişlerdir. İlginç olan taraf şudur ki, bunca karmaşaya rağmen Chalcondyles, devlet adamı gibi davranmayı başarmış, yalan ve yanlış bilgi aktarmadan özenle kaçınmıştır.

Dili ve anlatımı itibariyle Chalcondyles'i okuyabilmek hele bir başka dile çevirebilmek gerçekten de ömür törpüsü bir uğraştır ve tek kişinin altından kalkabileceğı bir iş değildir. Örneğın, bazı cümleleri bir sayfanın dörtte üçünü kapsamaktadır, yer yer hiç bilinmeyen yerel kelimeleri kullanmakta bazen de ne Türkçe ne Grekçe ne de Latince olan kelimeler uydurarak tasvirler yapmaktadır. Tamamen "Contest" veya "Subtekst" dışı denilebilecek eklemeleri peş peşe sıralamakta ve bunları sadece bir virgül veya "ve" ile kurgulayabilmektedir. Dolayısıyla çeviriyi okurken esas metne sadık kalındığı için Fransızca çeviride

yer alan ve “Verbatim” (kelimededen kelimeye) diye bilinen çeviri tekniği bozulmasın ve Türk diline uysun diye özel bir çeviri anlamlandırma yöntemine başvurulmamıştır; çeviri nasılsa öyle ve en anlaşılabilir şekilde okurlara sunulmuştur. Chalcondyles, tüm yazarlık serüveni süresince sadece arkaik bir Grekçe kullanmıştır. Bu özelliği de eklemekten geçmeyelim.

Chalcondyles, kitaplarını yaklaşık 30-35 yıl süren bir zaman dilimi içinde tamamlamıştır. İlginçtir ki kronolojiye dikkat etmediği gibi diline de özen göstermemiştir. Öyle ki, 20-25 yıl önce yazdığı bir metne, anlatımda bütünlük sağlamak gibi bir kaygısı olmaksızın yeni bölümler eklemiştir. Şunu da belirtmek gerekir ki Chalcondyles kendi döneminin İncil’e dayalı anlatım tekniği olan “Vernacularist” (yerel dil kullanma) anlayışıyla yazmış bir tarihçidir. Bu nedenle de bazen arkaik Grekçede kalmış, bazen Bulgar ve/veya Türk yerel dilinde pek az duyulmuş hatta argo sayılan sözcükleri kullanmış, bazen de Latineden bozma cümlelerle tanımlamalar yapmayı yeğlemiştir. Bu nedenle de belirli bir tarihsel dönemde belirli bir bağlamda kullanıldığı bir kelime, on yıllarca sonra başka bir bağlamda farklı bir anlamda kullanılmıştır. Okurların bu özel duruma ve kelimelerin etimolojik gelişimine dikkat etmeleri gerekmektedir. Bu gibi durumlarda çeviriye şerhler konularak zorunlu açıklamalar yapılmıştır.

Bu ilk Türkçe çeviri, eski ve yeni Fransızca ile eski ve yeni Türkçeyle, Latince ve Grekçe karşılaştırmalar yapılarak sunulmuştur. Bazı bölümlerde zorunlu olarak dipnotlar açılmış ve okurlara bilgi aktarılmıştır. Chalcondyles karmaşık diline ve özensiz anlatımına rağmen gerçekten de kendi dönemine ve sonrasına damgasını vurabilmiş bir tarihçidir. Bizi en çok ilgilendiren tarafı da budur. Batı dünyası ve tarihçileriyle, aydınları Türkiye’yi ve Türkleri (Osmanlı’yı) onun kitaplarından okuyarak öğrenmişler ve tanımışlardır. Türkler ile ilgili bazı önyargıların

yerleşmesinde de onun dürüstçe yazdıklarını, siyasi amaçlarda tersyüz ederek sunmuş olan siyasetçilerin rolü vardır.

Kitabı Fransızcaya çevirmiş olan Blaise de Vigenere, 5 Nisan 1523'te St. Pourçain köyünde doğmuş ve 1596'da Paris'te ölmüştür. On yedi yaşındayken Kraliyet diplomatik-istihbarat dairesine alınmış ve tam otuz yıl burada görev yapmıştır. Hıristiyanlığın, Protestan ve Katolik olarak ayrıldıkları Kilise oturumlarına resmi sıfatla gönderilen en genç sekreterdir. (Bazı kaynaklar onun Worms Diet'ine katıldığını öne sürüyorlarsa da bu yanlıştır. Martin Luther'in bizzat konuşma yaptığı bu Diet, Kilise'nin sorgulama toplantısı, gerçekte Blaise de Vigenere'in doğumundan üç yıl önce gerçekleşmiştir.)

Yirmi dört yaşındayken Nevers Dükü'nün hizmetine girmiş ve iki kez ikişer yıl süreyle Romada Katolik Kilisesi'nde dükün elçisi olarak görev yapmıştır. Henüz 47 yaşınayken emekliye ayrılmak istemiş, kendi istediği ve seçtiği konularda çeviriler yapmaya, "Şifreler" oluşturmaya başlamıştır. Blaise de Vigenere, Romada tanıştığı o dönemin en ünlü "üstatlarından" şifre tekniklerini (Cryptography) öğrenmiş ve onların kendisine armağan ettikleri gizli şifre oluşturma yöntemlerini anlatan tek nüshalık elyazması metinlerden yararlanarak günümüzde de kullanılan ve kırılması imkânsız sayılan ünlü "Autokey" diye bilinen "de Vigenere" şifresini kurmuştur. Bu çok gizli şifre, özellikle askeri istihbaratta kullanılmıştır. 1596'da gırtlak kanserinden ölen de Vigenere, 1000 elyazmasından oluşan kitaplığını Paris'teki bir kuruma armağan etmiş ve tüm gelirini de Paris'te yaşayan yoksullara yardım için vasiyet etmiştir. Günümüzde Paris'te onun adını taşıyan bir lise vardır ve ilginç bir rastlantı da olsa gerek bu okulun seçme öğrencilerinin çoğu Fransız Büyük Doğu Mason Locası'na kayıtlı ailelerin evlatlarıdır. Elinizdeki kitapta, Chalcondyles'i Vigenere beyi (senyörü) diye anılan işte bu şifre üstadı diplomatın çevirisinden tanıyacaksınız.

Kitabın katalog kaydında yer alan üçüncü kişi ise gerçekten de çok esrarengiz bir adamdır. Bu kişi Fransa'nın Manş Denizi kıyısındaki küçük Embry Beyliği'nin derebeyi ailesine mensup olan Artus Thomas'tır. Ancak bu adın takma olduğu söylenebilir. Bu kişi gerçek kimliğini çok iyi gizlemiş, gözü pek bir yayıncı ve kraliyet karşıtı bir adamdır. Aslen Parisli zengin ve köklü bir aileden geldiği, eğitiminden ve sarayla ilgili yazdığı "satire" türü yazılarından ve romandan anlaşılmaktadır. Artus Thomas'ı ilginç kılan hususlardan biri, onun Blaise de Vigenere ile aynı "yasaklı" alanlarda buluşmasıdır. Bu kesin ve şiddetle yasaklanmış olan "Tyanalı Apollonius" diye bilinen Anadolu bir ermiş ile ilgilidir. İmparator Konstantin tarafından 325 yılında toplanan İznik Konseyi'nden sonra adı ve eserleri yasaklanarak tarihten silinmiş olan bu kişi, Vigenere'in de Thomas'ın da ortak araştırma alanı olmuştur. Tabiidir ki tehlikeleri ve ölüm cezalarını da göze alarak. (Not: Apollonius'u yakından tanımak isteyenler bu satırların yazarının *Hangi İsa* adlı kitabını okumalıdır. Destek Yayınları, Ankara, 2006.)

Blaise de Vigenere, Roma'daki görevi sırasında adını duyduğu Apollonius hakkında yazılmış olan (İS 220) Flavius Philostratus'un *Tyanalı Apollonius'un Hayatı* adlı yasaklı kitabı gizlice Fransızcaya çevirmiş, daha sonra da bu gizli çeviri Artus Thomas'a el altından iletilmiş ve o da bu kitaba bazı eklemeler ve açıklamalar yaparak yayımlamıştı. Böylece Kilise tarafından unutturulmuş olan bir ermiş, yaklaşık 1200 yıl yasaklı kaldıktan sonra yeniden tanınmıştı. Apollonius, Artus Thomas tarafından yayımlanan ve yasaklanmış olmasına rağmen gizlice okunan bu kitap sayesinde tartışmaların odağına oturmuştur. Bu tartışmalara göre gerçekte İncil'de anlatılan, İsa Mesih diye biri hiçbir zaman yaşamamış ve/fakat Apollonius'un hayatı alınarak İsa Mesih diye bir kişi yaratılmıştır. Diğer bir deyişle Hıristiyanlığın gerçek kurucusu İsa Mesih değil, Tyanalı

Apollonius'tu (Kemerhisar, Niğde). Bu yayından sonra Artus Thomas Kilise'nin baskılarından kurtulmak için izini kaybetmiş ve nerede, ne zaman ve nasıl öldüğü hiçbir zaman bilinmemiştir. Aynı dönemde "Gül ve Haç Kardeşliği" adlı çok gizli bir örgüt de Thomas'ın ve de Vigenere'nin yayını olan bu kitabı tüm dünyada yaygınlaştırmak görevini üstlenmişti. Thomas'ın, Fransa Kralı III. Henry'yi ve çevresini "efemine" (kadınsı erkekler) olarak yorumlayan *Hermeofroditler Adası* adlı bir de romanı vardır.

Kitapta yer alan illüstrasyonlar ise Isacz Jaspar tarafından çizilmiştir. Bu kişinin kimliği de meçhuldür, varsayımlara göre Avusturya-Macaristan yurttaşı ve aslen Yahudi olan bir kişidir. 1654 yılında öldüğü tahmin edilmektedir. Kitabın editörü ise Pierre Bailet'tir (Paris).

Bu kitabın çevirisinde birçok kaynaktan yararlanılmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır: *Dictionnaire des Symbols*, par Jean Chevalier et Alain Gheerprant, Jüpiter, 1982. *Mysteres des Chiffres*, par Marc-Alain Quaknin, Le Grand Livre du Mois, Ed. Assouline, Paris, 2003. *Larousse de Mythologies du Monde par Fernand Conte*, 2004. *Ottoman Empire*, Donald Edgar Pitchier Leiden Brill, 1972. *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, üç cilt, Mehmet Zeki Pakalın, Devlet Kitapları, 1971. *Dictionnaire etymologique et historique de la langage Françaises*, par P. Menard et E. Baumgartner, Paris, 1996. *Dictionnaire de l'Ancien Françaises*, Algirdas Julien Greimas, Paris, 2004. Ayrıca adları kitapta ve dipnotlarda belirtilmiş olan kaynaklar ve birçok arama motoru kullanılmıştır.

BU KİTABI NİÇİN YAYIMLADIK?

Öncelikle Chalcondyles gibi bir tarihçinin varlığını Türkiye'nin okurlarına tanıtmak istedik. İkincisi ise kitaptaki olağanüstü “kehanetlerle” ilgilidir. Çok karmaşık ve değişik olan bu “kehanetler” günümüzün Türkiye'sinde ilgiyle karşılanacaktır.

Kitabı çok özel bir yöntemle satın almıştım. Uzun bir hikâyeyi kısa kesmek için söyleyeyim: 1976 yılında Zürich'te bir Yahudi-masonun el altından bu kitabı satışa çıkardığını öğrendim ve yıllardır peşinde olduğum kitabı Yunanistan'dan gelen alıcılara rağmen çok yüksek bir bedel ödeyerek satın aldım.

“Kehanetler” bölümünde inanılması zor bilgiler iletilmiştir. Hiç kuşkusuz geleceği hiç kimse bilemez ve müminler için geleceği bilebilmek sadece Tanrı'ya mahsustur. Ancak bu “kehanetleri” birer prognoz/öngörü olarak değerlendirirsek, kitabın yazıldığı dönemden yüzyıllarca sonra neredeyse birebir gerçekleşen bu öngörülerini dikkatle incelemek gerektiği açıktır. Kitapta yer alan “kehanetler” de belirtilen sayısal değerleri, Havvas ilimlerinden olan “Dawa(h)” ve “İlm-i Miftah” sistemleriyle değerlendirdim. Sadece birkaçına değinerek bu uzun giriş yazısını noktalayayım.

1. Kehanetlerde, Katolik Kilisesi ile İstanbul'daki Ortodoks Kilisesi'nin aralarındaki siyasi husumete son vererek "kardeşçe kucaklaşacakları" öngörülmüştür. Bu kardeşçe kucaklaşma, ilginçtir ki aynı kelimelerle 30 Kasım 2006'da Papa 16. Benedikt'in Türkiye ziyaretiyle gerçekleşmiştir.

2. Kehanetlerde, Fatih Sultan Mehmet'ten sonraki 16. padişah döneminde Osmanlı Devleti'nin "içeriden" çökmeye başlayacağı ve padişahın kendi adamlarınca devrileceği öngörülmüştür. Bu gerçekleşmiş ve Padişah III. Ahmet (16.) 29 Eylül 1730'da Arnavut ve Hıristiyan asıllı Yeniçeri Patrona Halil'in başlattığı isyan sırasında tahttan indirilerek yok edilmiştir.

3. Kehanetlerde, III. Ahmet döneminin Tatar Hanı tarafından bir kenara çekilerek izleneceği ve olaylara sessiz kalacağı öngörülmüştür. Bu öngörü de gerçekleşmiştir. Tatar Hanı Devlet Giray, III. Ahmet'in kendisine beslediği sonsuz güveni sarsmış ve onun saltanatını kenara çekilerek sessizce izlemiş, hiçbir şekilde yardımlaşmaya girmemiştir.

4. Kehanetlerde, "üç kez üç yüz yıl ve bir de yirmilik" diye adlandırılmış bir şifre vardır. Bu şifre 920 sayısını işaretlemektedir. Kehanetlere göre, Osmanlı Devleti işte bu 920'de yok olacaktır. O dönemi tarihleme sisteminde, yaşanan 1000 yılın yazılımı genellikle yapılmıyordu, sadece yüz yıl ve on yıllar yazılıyordu. Osmanlı Devleti (1)920'de TBMM kurulunca tarihten silindi.

5. Kehanetlerde, Osmanlı yok olurken kendisini hissettirmeyen ve çok hızlı davranan bir Müslüman prens (en üst düzey komutan) Hıristiyanlara fark ettirmeden Türk Devleti'ni yeniden kuracaktır ve Batı'ya yönlendirecektir diyor ve devam ediyor...

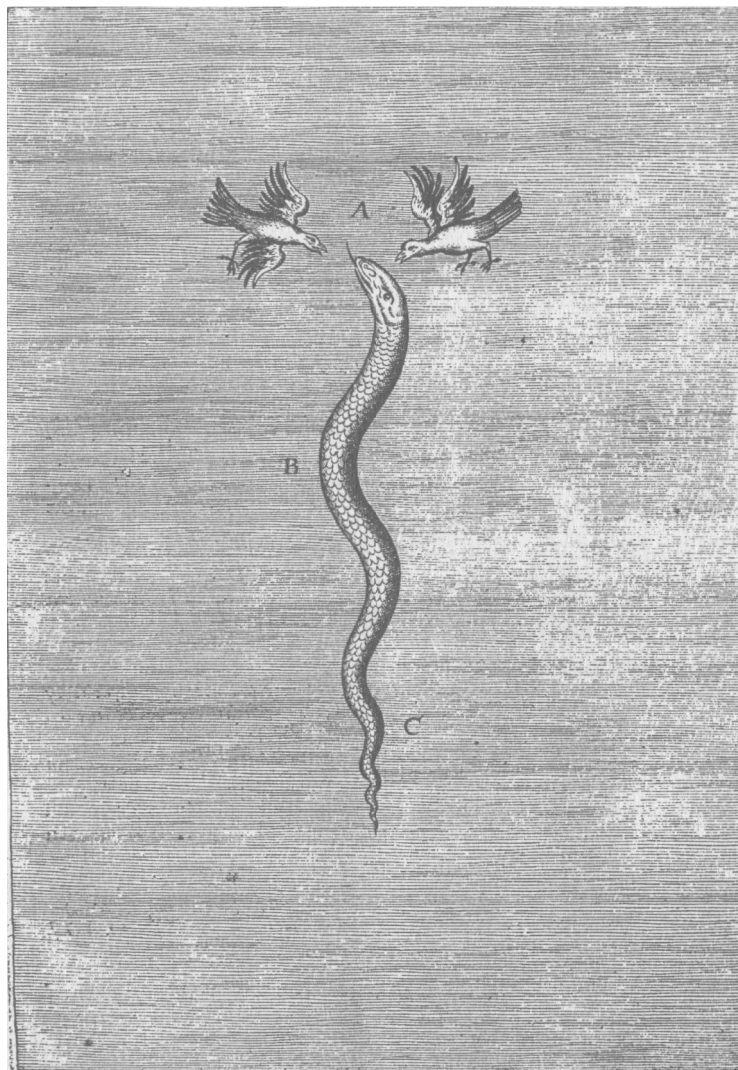
Gerisini yazmıyorum. Okurlar diledikleri gibi yorum yapabilirler. Bizlerden aktarması, malum Osmanlı geleneğinde “marifet iltifata tabidir” derler. Olsa da şükredilir, olmasa da.

Bu zor ama saygın görevi üstlenen Destek Yayınları'nın değerli yöneticilerine, çalışanlarına, özellikle de yayınevinin sahibi Sayın Yelda Cumalıoğlu'na içtenlikle teşekkür ederim. Satış kaygısı duymaksızın böyle bir kitabı Türk tarih literatürüne kazandırmış olması onur vericidir. Ayrıca yayına emeği geçen değerli dostum Prof. Dr. Sezer Akarcalı'ya da çok teşekkür ederim. Onların gayretleriyle bu kitap raflardaki yerini alabildi. Çeviri, araştırma ve redaksiyona katılan tüm arkadaşlarıma, kitabın çevrilmesine ve araştırmalara yaptığı değeri ölçülmeyecek kadar yüksek katkılarından ötürü genç akademisyen Sayın Naciye Selin Şenocak'a (Associate Dean, EPFL-Lausanne) içtenlikle teşekkür ederim, onun gayretleri ve emeği olmasaydı bu kitabı yayına hazırlayamazdım.

Aytunç Altındal
Territel-Veytaux, 2006

I. BÖLÜM

TÜRK İMPARATORLUĞU'NUN
YIKILIŞINA DAİR KEHANETLER

EPIGRAMMES DE LA PREMIERE FIGURE.

A Tu finiras au milieu de deux corbeaux volans.

B Desj'quant le temps par des figures lineaires, esquelles sera la durce de ton paramane, Mais miserable serpent dont desfructure de l'Ouise, O quant fatras ta la pasture des indomains corbeaux.

C Une autre beste seconde lignie, serpens ES couché le ventre en haut au midy, sur remersé sur le dos, ES sur entrecroisé, en lumiere s'ayant esté cruellement osté par les corbeaux. Car tirant son nest une origine de la famille d'Orontes tu te perdras avec ta Coc par un miserable desfructe, ES ton gemissement fera l'Espe, ES le Brevetemps.

de la ruine de l'Empire des Turcs.
Premiere Figure

Türk İmparatorluğu'nun Yıkılışı

I. Figürün Epigramı¹

A. Sonun gelecek uçan iki karganın arasında.

B. Dizinsel figürlerle bozulunca zaman, dolacaktır egemenliğin süresi ama temellerinin tek yıkıcısıdır sefil yılan, yem olacaksın bu yabancı kargalara işte o zaman.

C. İkinci nesilden bir yaratık karnı göğe doğru yatıyor, yılan sırtın olmuş, siyah kaplamış her tarafını, alınmış acımasızca ışığı kargalar tarafından, köklerin Doğu Hanedanı'ndandı, yiti-receksin kendini ve devletini sefil bir yenilgiyle, inlemelerin ve yakarışların duyulacak bahar ve yaz aylarında.

1. Epigram: Bu sözcük ilk kez 13. yüzyılda kullanılmaya başlanmıştır. Grekçeden Fransızcaya geçmiş bir sözcüktür. Ortaçağda heykellerin üstüne yazılan yazılara epigram deniliyordu. 18. yüzyılda kısa, özlü deyişler anlamında kullanılmaya başlandı. 20. yüzyılda epigram bir edebiyat, şiir türü oldu.